EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 07 06
COM(2021) 371 final

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritarti Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija), kurią iki šiol ratifikavo 101 šalis, įskaitant visas ES valstybes nares, tikslas – susitariančiųjų valstybių paskirtoms centrinėms įstaigoms bendradarbiaujant atkurti ankstesnę padėtį greitai grąžinant neteisėtai išvežtus ar laikomus vaikus.

Vaikų grobimo prevencija yra vienas iš esminių ES vaiko teisių rėmimo politikos aspektų, todėl Europos Sąjunga tarptautiniu lygmeniu aktyviai siekia gerinti 1980 m. Hagos konvencijos taikymą ir ragina trečiąsias valstybes prie jos prisijungti.

2017 m. liepos 10 d. Tunisas deponavo prisijungimo prie 1980 m. Hagos konvencijos dokumentą. Konvencija Tunise įsigaliojo 2017 m. spalio 1 d.

1980 m. Hagos konvencijos 38 straipsnio 4 pastraipoje nustatyta, kad ji bus taikoma tik prisijungiančios valstybės ir tų susitariančiųjų valstybių, kurios pareikš, kad pritaria jos prisijungimui, tarpusavio santykiams.

Tai, kad ES turi išimtinę kompetenciją dėl pritarimo trečiosios valstybės prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos, patvirtino Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, su kuriuo konsultuotasi Komisijos iniciatyva.

2014 m. spalio 14 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomonėje 1/13 pareikšta, kad trečiosios valstybės prisijungimo prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų priėmimas priklauso išimtinei Europos Sąjungos kompetencijai.

Teismas pabrėžė, kad šioje srityje ES lygmeniu reikalingas vienodumas – būtina vengti vadinamosios kintamosios geometrijos tarp valstybių narių.

Kovos su tarptautiniu vaikų grobimu sritis priklauso išimtinei Europos Sąjungos išorės kompetencijai, todėl nuspręsti pritarti Tuniso prisijungimui reikia ES lygmeniu – priimant Tarybos sprendimą. Todėl Europos Sąjungos valstybės narės turėtų deponuoti pareiškimą dėl pritarimo Tuniso prisijungimui dėl Europos Sąjungos interesų.

Europos Sąjungos valstybėms narėms pritarus, 1980 m. Hagos konvencija būtų taikoma Tuniso ir ES valstybių narių, išskyrus Daniją, santykiams.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Kalbant apie tėvų vykdomą vaikų grobimą, 1980 m. Hagos konvencija yra Tarybos reglamento Nr. 2201/2003 (reglamento „Briuselis IIa“), kuris yra ES teisminio bendradarbiavimo bylose, susijusiose su santuoka ir tėvų pareigomis, kertinis akmuo, tarptautinis atitikmuo.

Vienas iš pagrindinių šio reglamento tikslų – atgrasyti nuo vaikų grobimo tarp valstybių narių, nustatant procedūras, kuriomis būtų užtikrinama, kad vaikas būtų greitai grąžintas į valstybę narę, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta. Todėl reglamento „Briuselis IIa“ 11 straipsnis apima 1980 m. Hagos konvencijoje išdėstytą procedūrą ir ją papildo – išaiškinami kai kurie

jos aspektai, visų pirma vaiko išklausymas, taip pat laikotarpis, per kurį reikia priimti sprendimą po to, kai pateiktas pareiškimas dėl grąžinimo, ir vaiko negrąžinimo priežastys. Jame taip pat įvestos nuostatos, reglamentuojančios skirtingose valstybėse narėse priimtus prieštaringus sprendimus dėl grąžinimo ir negrąžinimo.

Tarptautiniu lygmeniu Europos Sąjunga remia trečiųjų valstybių prisijungimą prie 1980 m. Hagos konvencijos, kad jos valstybės narės galėtų remtis bendra teisine sistema kovos su tarptautiniu vaikų grobimu srityje.

Nuo 2015 m. birželio mėn. iki 2019 m. vasario mėn. jau priimta 18 Tarybos sprendimų, kuriais pritarta 26 trečiųjų šalių (Maroko, Singapūro, Rusijos Federacijos, Albanijos, Andoros, Seišelių, Armėnijos, Korėjos Respublikos, Kazachstano, Peru, Gruzijos, Pietų Afrikos, Čilės, Islandijos, Bahamų, Panamos, Urugvajaus, Kolumbijos, Salvadoro, San Marino, Dominikos Respublikos, Baltarusijos, Uzbekistano, Hondūro, Ekvadoro ir Ukrainos)[1] prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Šis pasiūlymas yra akivaizdžiai susijęs su Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje įtvirtintu bendru tikslu – saugoti vaiko teises. 1980 m. Hagos konvencijos sistema siekiama apsaugoti vaikus nuo žalingo tėvų vykdomo vaikų grobimo poveikio ir užtikrinti, kad vaikai galėtų išsaugoti ryšį su abiem tėvais, pavyzdžiui, užtikrinant galimybę faktiškai naudotis teise matytis su vaiku.

Taip pat reikia paminėti ryšį su skatinimu naudotis tarpininkavimu sprendžiant tarpvalstybinius šeimos ginčus. Direktyva dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų[2], be kita ko, taikoma šeimos teisei bendroje Europos teisminėje erdvėje. 1980 m. Hagos konvencija taip pat skatinama šeimos ginčus spręsti draugiškai. Vienos iš geros praktikos gairių pagal 1980 m. Hagos konvenciją, kurias paskelbė Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencija, skirtos naudojimuisi tarpininkavimu sprendžiant į konvencijos taikymo sritį patenkančius tarptautinius šeimos ginčus dėl vaikų. Europos Komisijos iniciatyva šios gairės išverstos į visas ES kalbas (išskyrus anglų ir prancūzų k.) bei arabų kalbą, siekiant paskatinti dialogą su konvencijos dar neratifikavusiomis ar prie konvencijos

---

[1] Jau priimta 18 Tarybos sprendimų, kuriais valstybės narės įgaliojamos pritarti, kad prie 1980 m. Hagos konvencijos prisijungtų **Andora** (2015 m. birželio 15 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2015/1023); **Seišeliai** (2015 m. gruodžio 10 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/2354); **Rusija** (2015 m. gruodžio 10 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/2355); **Albanija** (2015 m. gruodžio 10 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/2356); **Singapūras** (2015 m. birželio 15 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/1024); **Marokas** (2015 m. gruodžio 10 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/2357); **Armėnija** (2015 m. gruodžio 10 d. priimtas Tarybos sprendimas 2015/2358); **Korėjos Respublika** (2016 m. gruodžio 8 d. priimtas Tarybos sprendimas 2016/2313**)**, **Kazachstanas** (2016 m. gruodžio 8 d. priimtas Tarybos sprendimas 2016/2311**)**, **Peru** (2016 m. gruodžio 8 d. priimtas Tarybos sprendimas 2016/2312**);** **Gruzija** ir **Pietų Afrika** (2017 m. gruodžio 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2017/2462); **Čilė, Islandija** ir **Bahamos** (2017 m. gruodžio 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2017/2424); **Panama, Urugvajus, Kolumbija** ir **Salvadoras** (2017 m. gruodžio 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2017/2464); **San Marinas** (2017 m. gruodžio 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2017/2463); **Dominikos Respublika** (2019 m. vasario 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2019/305); **Ekvadoras** ir **Ukraina** (2019 m. vasario 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2019/306); **Hondūras** (2019 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimas (ES) 2019/307); **Baltarusija** ir **Uzbekistanas** (2019 m. vasario 18 d. priimtas Tarybos sprendimas (ES) 2019/308).

[2] 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų (OL L 136, 2008 5 24, p. 3).

neprisijungusiomis valstybėmis ir padėti kartu rasti konkrečius dėl tarptautinio vaikų grobimo kylančių problemų sprendimo būdus[3].

ES taip pat skatino bendradarbiavimą regionų lygmeniu, visų pirma šeimos teisės srityje, finansuodama keletą veiksmų pagal „EUROMED Justice“ projektą. Įgyvendinant projekto komponentą pavadinimu „tarpvalstybinių šeimos konfliktų sprendimas“ ypatingas dėmesys skiriamas mišrioms santuokoms, daugiausia dėmesio skiriant su globa ir lankymo teisėmis susijusių konfliktų sprendimui pasitelkiant mediaciją ir sudarant palankesnes sąlygas naudotis bendravimo teisėmis (pvz., pasitelkiant taikinimo komisijas ir kontaktinius centrus). Tunisas kartu su kitomis Vidužemio jūros regiono šalimis yra gavęs paramos įvairiais projekto etapais.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

1980 m. Hagos konvencijos 38 straipsnyje nustatyta, kad „Konvencija bus taikoma tik santykiams tarp prisijungiančios valstybės ir tų Susitariančiųjų Valstybių, kurios pareikš, kad priima jos prisijungimą“. Atsižvelgiant į tai, kad šis sprendimas yra susijęs su valstybių narių Sąjungos labui reiškiamu aiškiu pritarimu tam, kad prisijungiančioji valstybė prisijungtų prie 1980 m. Hagos konvencijos, taikytinas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 6 dalis. Materialinis teisinis pagrindas yra SESV 81 straipsnio 3 dalis, todėl Taryba, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, sprendžia vieningai.

Airijai Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 yra privalomas, todėl ji dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą.

Pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas.

- **Proporcingumo principas**

Šis pasiūlymas parengtas atsižvelgiant į jau priimtus Tarybos sprendimus dėl to paties dalyko ir juo neviršijama to, kas būtina pasiekti tikslui užtikrinti suderintus ES veiksmus kovos su tarptautiniu vaikų grobimu srityje, užtikrinant, kad Europos Sąjungos valstybės narės per nurodytą laiką pritartų Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos.

3. EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Didžioji dauguma Europos Sąjungos valstybių narių, su kuriomis Komisija konsultavosi dėl jų pasirengimo pritarti Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos, pateikė teigiamą nuomonę.

Diskusijos 2019 m. liepos 2 d. ekspertų posėdyje parodė, kad šiame etape valstybės narės, išskyrus vieną, neprieštarauja tam, kad būtų pritarta Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos.

[3] https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3

Komisija tikisi, kad tolesnės techninio lygmens diskusijos Tarybos Civilinės teisės klausimų darbo grupėje lems Tarybos sprendimui priimti reikalingą vienbalsiškumą.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Rengdamasi 2019 m. liepos 2 d. ekspertų posėdžiui ir vykdydama su juo susijusius tolesnius veiksmus, Komisija glaudžiai bendradarbiavo su Hagos tarptautinės privatinės teisės konvencija, ES delegacija Tunise ir Teisingumo ministerijos generaliniu advokatu, atsakingu už teisminį bendradarbiavimą civilinėse bylose, kuris paskirtas centrinės institucijos asmeniu ryšiams.

- **Poveikio vertinimas**

2015–2019 m. priimtų 18 Tarybos sprendimų dėl pritarimo kelių trečiųjų valstybių prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos atveju, atsižvelgiant į šio teisėkūros procedūra priimamo akto pobūdį, konkretaus poveikio vertinimo neatlikta. Tačiau 2019 m. liepos 2 d. ekspertų posėdyje, kuriame dalyvavo visų ES valstybių narių atstovai, buvo išnagrinėta, kaip Tunisas įgyvendina konvenciją. Po posėdžio Komisija atidžiai stebėjo tolesnius pokyčius Tunise.

Iš pradžių Tuniso valdžios institucijos išreiškė nuomonę, kad įgyvendinimo teisės aktai, kuriais taikoma 1980 m. Hagos konvencija, nėra griežtai reikalingi, nes tarptautinės konvencijos yra tiesiogiai taikomos Tuniso teismų sistemoje. Tačiau keletas surengtų mokymų ir seminarų, taip pat vykusių įgyvendinant „EUROMED Justice“ projektą ir IRZ (*Deutsche Stiftung für Internationale Rechtliche Zusammenarbeit* – Vokietijos tarptautinio teisinio bendradarbiavimo fondas), parodė, kad pareigūnų ir teisėjų nuomone, šiuo metu galiojančių nacionalinės teisės aktų nepakanka Hagos konvencijos reikalavimams įvykdyti.

Visų pirma į Tuniso teisinę sistemą turėtų būti aiškiai įtraukta vaiko grąžinimo į jo nuolatinę gyvenamąją vietą po tėvų įvykdyto vaikų pagrobimo procedūra. Šiuo tikslu Tuniso teisingumo ministerijoje įsteigta komisija, kuriai pavesta parengti įgyvendinimo teisės aktą ir jį pateikti vyriausybei. Vėliau šį teisės aktą turėtų priimti parlamentas.

UNICEF (Jungtinių Tautų vaikų fondas) teiks paramą naujam teisingumo ministerijos skyriui „Justice pour les enfants“, kuriam pavesta peržiūrėti teisės aktus ir pasiūlyti politikos priemones pagal tarptautines konvencijas dėl vaiko teisių ir praktikuojančių teisininkų mokymą. *Bureau Soutien Système Justice des Enfants* (Jungtinių Tautų vaikų fondas) kartu su *l'Ecole Nationale de la Magistrature* (nacionaline teisėjų mokykla) surengs specialų mokymą, skirtą teisėjams, kurie turės taikyti konvenciją.

Nors akivaizdu, kad Tunisas vis dar turi priimti tinkamus įgyvendinimo teisės aktus, kai kurių valstybių narių (pavyzdžiui, Prancūzijos) patirtis, susijusi su teisinės sistemos veikimu, yra teigiama. Iš tiesų, Tuniso valdžios institucijos mano, kad labai svarbu remtis Sutartyje nustatytais santykiais su ES valstybėmis narėmis, nes jos nurodė galiojančius ankstesnius dvišalius susitarimus (vadinamąsias mišrias komisijas) su Prancūzija, Belgija, Švedija ir Norvegija. Bendra teisinė sistema su visomis ES valstybėmis narėmis, kurią atstoja 1980 m. Hagos konvencija, padėtų nagrinėti ir spręsti tarpvalstybines bylas, net kol bus priimti įgyvendinimo teisės aktai.

Tunisas taip pat pareiškė pageidavimą dėl tolesnių ES valstybėse narėse, galbūt prancūzakalbėse, vykdomų mokymų. Tokį seminarą 2018 m. lapkričio mėn. jau surengė Prancūzijos centrinė institucija.

Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos pritarė 11 susitariančiųjų šalių, įskaitant Šveicariją.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Siūlomas sprendimas poveikio biudžetui neturi.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Kadangi pasiūlymas susijęs tik su Europos Sąjungos valstybių narių įgaliojimu pritarti Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos, jo įgyvendinimo stebėsena apima tik šiuos aspektus: kaip valstybės narės laikosi pareiškimo teksto, deponavimo laikotarpio ir pranešimo apie deponavimą Komisijai reikalavimų, nustatytų Tarybos sprendime.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritarti Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnio 3 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[4],

kadangi:

(1) Europos Sąjunga yra nusistačiusi kaip vieną iš savo tikslų skatinti vaiko teisių apsaugą, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje. Priemonės, skirtos vaikams apsaugoti nuo neteisėto išvežimo ar laikymo, yra vienas iš esminių tos politikos aspektų;

(2) Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2201/2003[5] (toliau – reglamentas „Briuselis IIa“), kuriuo siekiama apsaugoti vaikus nuo žalingų padarinių, kuriuos sukelia neteisėtas išvežimas ar laikymas, ir nustatyti tvarką, kuri užtikrintų greitą jų sugrąžinimą į valstybę, kurioje jie nuolat gyvena, taip pat užtikrinti bendravimo teisių ir globos teisių apsaugą;

(3) reglamentu „Briuselis IIa“ papildoma ir sustiprinama 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija), kuria tarptautiniu lygmeniu nustatoma susitariančiųjų valstybių ir centrinių įstaigų įsipareigojimų ir bendradarbiavimo sistema ir siekiama užtikrinti greitą neteisėtai išvežtų ar laikomų vaikų grąžinimą;

(4) visos Sąjungos valstybės narės yra 1980 m. Hagos konvencijos šalys;

(5) Sąjunga ragina trečiąsias valstybes prisijungti prie 1980 m. Hagos konvencijos ir remia tinkamą 1980 m. Hagos konvencijos taikymą, *inter alia*, kartu su valstybėmis narėmis dalyvaudama specialiųjų komisijų, kurias reguliariai organizuoja Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencija, veikloje;

(6) opiais tarptautinio vaikų grobimo atvejais geriausiu sprendimu galėtų būti bendra teisinė sistema, taikoma Sąjungos valstybių narių ir trečiųjų valstybių santykiams;

(7) 1980 m. Hagos konvencijoje nustatyta, kad ji taikoma tik prisijungiančios valstybės ir tų susitariančiųjų valstybių, kurios pareiškė, kad pritaria jos prisijungimui, tarpusavio santykiams;

---

[4] OL C , , p. .

[5] 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003 12 23, p. 1).

(8) pagal 1980 m. Hagos konvenciją ekonominės integracijos regioninėms organizacijoms, kaip antai Sąjungai, neleidžiama tapti jos šalimi. Todėl Sąjunga negali nei prisijungti prie konvencijos, nei deponuoti savo pareiškimo dėl pritarimo valstybės prisijungimui;

(9) remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo nuomone 1/13, pareiškimai dėl pritarimo prisijungimui pagal 1980 m. Hagos konvenciją priklauso išimtinei Sąjungos išorės kompetencijai;

(10) 2017 m. liepos 10 d. Tunisas deponavo prisijungimo prie 1980 m. Hagos konvencijos dokumentą. Konvencija Tunise įsigaliojo 2017 m. spalio 1 d.;

(11) įvertinus padėtį Tunise padaryta išvada, kad Europos Sąjungos valstybės narės gali dėl Sąjungos interesų pritarti Tuniso prisijungimui pagal 1980 m. Hagos konvencijos sąlygas;

(12) todėl Europos Sąjungos valstybės narės turėtų būti įgaliotos deponuoti pareiškimą dėl pritarimo Tuniso prisijungimui dėl Sąjungos interesų laikydamosi šiame sprendime išdėstytų sąlygų;

(13) Airijai reglamentas „Briuselis IIa“ yra privalomas, todėl ji dalyvauja priimant ir taikant šį sprendimą;

(14) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos valstybės narės šiuo sprendimu įgaliojamos dėl Sąjungos interesų pritarti Tuniso prisijungimui prie 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau – 1980 m. Hagos konvencija).

Europos Sąjungos valstybės narės ne vėliau kaip [dvylika mėnesių po šio sprendimo priėmimo] deponuoja pareiškimą dėl pritarimo Tuniso prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl Sąjungos interesų, išdėstytą taip:

„[Visas VALSTYBĖS NARĖS pavadinimas] pareiškia, kad pritaria Tuniso prisijungimui prie 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų, vadovaujantis Tarybos sprendimu (ES) 2021/…“.

Europos Sąjungos valstybės narės informuoja Tarybą ir Komisiją apie savo pareiškimo dėl pritarimo Tuniso prisijungimui deponavimą ir perduoda Komisijai to pareiškimo tekstą per du mėnesius nuo jo deponavimo.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas